

Genseende, men der er en Klage, som jeg har hørt fremsføre fra saamange Sider, at jeg troer, den er velbegrunder; det er nemlig Klagen over den Vanskelighed, som navnlig for Provindebeboere er forbunden med at faae vedkommende Contoirchef eller Departementschef her i Ministeriet itale. Det er langt fra mig at ville insinuere, at Noget ikke passer sine Pligter — jeg troer, der er fuldt op for dem at gjøre — men efter min Mening vilde det være heldigt, om det høie Ministerium vilde arbejde hen til, at der var en fast bestemt Tid, hvori Enhver med Sikkerhed vidste, at han kunde træffe dem, i hvis Hænder Afgjørelsen af Sager, som interessere ham, ligger. Det er vel sandt, at man kan henvende sig skriftlig og faae skriftlige Svar, men saaledes er nu Verden engang ikke. Mangen en Mand sætter stor Priis paa en mundtlig Forhandling og gjør en Rejse her til Kjøbenhavn i Haab om, at han ved et godt Ord skal bevirke, at han faaer en for ham gunstig Afgjørelse af sin Sag. Han gaar op i den røde Bygning; han har først den største Vanskelighed med at finde det Contoir, hvori han skal henvende sig, og naar han da kommer derhen, hedder det sig — saaledes fortæller man i Almindelighed — at vedkommende Contoirchef, som alene kan give nogen rigtig Bæf, ikke endnu er tilstede. Jeg troer, det vilde være heldigt og, jeg gjentager det, let for de ministerielle Embedsmænd at sætte en bestemt Contoirtid, i hvilken de skulde være til Disposition for dem, som maatte have Noget paa Hjerte at tale med dem om.

Finansministeren: De Bemærkninger, vi nys hørte af det ærede Medlem, kunne vistnok have deres Betydning og deres Virkning ved at blive fremsatte paa dette Sted; men jeg tilstaaer, at jeg ikke ret seer, hvorledes der egentlig skulde kunne gives dem noget praktisk Udtryk gennem Lønningsloven. Det var mig kjært at høre, at det ærede Medlem erkjendte, at der var gjort forskjellige Skridt henimod Decentralisationer; men jeg tilstaaer, at jeg ikke rigtig forstod, hvorledes han vilde kunne skaffe de Skridt, som han nærmere betegnede som yderligere nødvendige, en praktisk

Form i det Lovforslag, som ligger for; det forekommer mig ialfald, at det nærmest maatte være under Indenrigsministeriet, at det maatte foresøges. Der var imidlertid et Punkt, som nærmest vedrører mig, og hvorved jeg skal tillade mig at dvæle noget længere, nemlig det ærede Medlems Betragtning af Revisionen. Jeg troer nu, at den Foranstaltning, hvorpaa det ærede Medlem tænkte, nemlig at sondre visse Dele af Revisionen ud til de locale Dvirgheder, haade vil foranledige en større Udgift og et mindre godt Arbejde, ligesom det ærede Medlem heller ikke maa overse, at den væsentlige Opgave for Revisionen er gennem de afslagne Regnskaber at sætte Centralbestyrelsen istand til at gjøre, hvad det ærede Medlem selv vil, at der skal gjøres, nemlig at kontrollere de underordnede Embedsmænd. Det blev atter af det ærede Medlem fremdraget, at der var for meget Skriveri, og jeg for mit Vedkommende siger: Ja, der er Skriveri nok, men det er dog et stort Spørgsmaal, om en Deel af dette Skriveri, der for Udenforstaaende tager sig ud som overflødig, i Virkeligheden er overflødig, idet man jo ikke kan benægte, at der er ikke faa Sager, som ligesom i administrativ Retning vedrøre forskjellige af de Afdelinger, som have dermed at gjøre, og hvor man altsaa er nødsaget til at have en nogenlunde fylldig Fremstilling af de Regler, som nu engang endelig ere blevne vedtagne. Der er et andet Moment, som ikke er ganske ubetydeligt eller rettere sagt, som har en meget stor Betydning, og som for mit Vedkommende, tilstaaer jeg, foranlediger en heel Deel Skriveri; det er navnlig Hensynet til den Nødvendighed, der er for Administrationen for at skulle paa et senere Standpunkt saa at sige gjøre Regnskab for hvert Ord, den har talt, eller for hver Foranstaltning, den har truffet, gennem Statsrevisionen; det er en af de Besværligheder, som i en ganske overordentlig Grad have forøget Administrationens Arbejde, at man skal være belavet paa at fremlægge officielle Acter om Ting, der maaskee forlængst ere påsejrede, og som, naar ikke Statsrevisionens Control var tilstede, vilde være henlagte som unødvendige. Jeg skal tvært i Anledning af Skriveriet bemærke, at jeg forsaavidt har ladet